

mentum sub hac forma -- Ego Distribu- tor juro, quod Officium meum fideliter exer- cebo, ac Petitiones mihi traditas spectantes ad dictum Officium, quantum potero, equali- ter Scriptoribus distribuam; ac literas de dictis petitionibus confectas secundum taxationes per Dominum Benedictum Papam Duodecimum ordinatas fideliter taxabo, dictas taxationes scienter nullatenus excedendo. Sic me Deus adjuvet, & hac Sancta Dei Evangelia.

Scriptorum. §. 31. Quilibet autem Scriptorum dictae Penitentiariae praestabit Juramentum sub hac forma -- Ego Scriptor Penitentiariae Domini Papae, Juro, quod officium meum fi- deliter exercebo, & quod ultra taxationes per Dominum Benedictum Papam Duodecimum ordinatas nil exigam vel recipiam, per me, vel per alium; nec super hoc committam fraudem aliquam sive dolam; & quod eorum- dem literarum, quas scribam, vel aliarum ipsius officii, per me vel alium seu alios Procurator pro pecunia vel aliquo munere non ero. Sic me Deus adjuvet, & haec Sancta Dei Evangelia.

Procurator. §. 32. Quilibet vero Procuratorum literarum dictae Penitentiariae praestabit Juramentum sub hac forma -- Ego Procurator literarum Penitentiariae Domini Papae, Juro, quod fideliter, & absque omni dolo, & fraude hujusmodi Procuratoris officium exercebo; & quod diligenter ac fideliter negotium, super quo habeo formare petitionem, inquiram, & dictabo vel dictari faciam, prout per illos, quorum erit negotium, vel per Procuratores eorum informabor, nil addendo in facti substantia, vel etiam subtrahendo vel mutando; & quod pro petitionibus ordinandis, & procurandis hujusmodi literis nihil omnino recipiam ultra taxationes per Dominum Benedi- ctum Papam Duodecimum ordinatas. Sic me Deus adjuvet, & hac Sancta Dei Evangelia.

Clausula. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum Constitutionum, Ordina- tionum, inhibitionum, intentionis, & volun- tatis infringere &c.

Dat. die 8. Aprilis 1338. An. IV. Datum Avinioni sexto Idus Aprilis, Pon- tificatus Nostri Anno IV.

XIII.

Constitutio totius Ordinis Canonorum Regu- larium Ordinis S. Augustini.

Benedictus Episcopus, Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Procurator. Ad decorem Ecclesiae sponse Dei, & sanctarum Religionum fundatarum in ea, quae, licet diversis distincte sint gradi- bus, in unius tamen verae fidei propositum coeuntes, eandem Ecclesiam venustant va- riis floribus meritorum, pro injuncta nobis Apostolicae servitutis officio summis vigiliis & indefessis studiis intendentes, ad ea, quae pro di- vini nominis laude, Religionum ipsarum sta- tum, puritatem, honestatem morum, regu-

laris observantiae disciplinam, & sacrarum pe- ritiam Scripturarum respiciunt, labores nostros libenter impendimus, & opportune sollicitu- dinis diligentiam adhibemus. Ideoque inter Religiones alias in agro ejusdem plantatas Ec- clesiae, ad Religionem Canoniorum Regula- rium Ordinis Sancti Augustini, ab Christi glo- riosis Discipulis in primitiva Ecclesia sacris in- stitutionibus stabilitam, gerentes praecipuae caritatis affectum; ac nolentes, quae in eadem Religione reformanda cognovimus, absque re- formationis remedio praeterire; omnia, quae in Religione praedicta tam a prima ipsius institu- tione, quam a sacris Canonibus sunt salu- briter instituta, omnino immota in sua firmi- tate manere censentes; nonnulla, quae experi- entia deesse probavit, & supplicanda dictae Re- ligationis utilitas, quinimo necessitas, persuadet, statuenda providimus, in ea perpetuis futuris temporibus observanda.

Canoniorum recipiendi forma. §. 1. Statuimus igitur, ut quando in Ec- clesia cathedrali, Monasterio, seu loco alio Re- ligationis ejusdem, Canoniorum creatio fuerit faciendae, nullus recipiatur vel induatur in Ca- nonicum, nisi persona idonea, vel de cujus idoneitate spes verisimilis habeatur, & talis, quae inibi in divinis, vel aliis Deo possit & velit debite impendere obsequia opportuna; eo quod hujusmodi creatio, & habitus traditio fiant publice infra Ecclesiam Monasterii, seu alium locum conventualem Religionis ejusdem, nisi causa rationabilis eas alibi fieri suaderet, nullisque promissionibus seu ob- ligationibus cum juramento vel sine, cuiquam faciendis. Quod si secus actum fuerit, eo ipso irritum habeatur; quodque hujusmodi creatio seu habitus traditio non nisi personae seu per- sonis Religionis ejusdem, quae tunc etiam in Ecclesia, loco, seu Monasterio praedictis fieri debeat, aliquatenus committatur.

Probationis modus, & in- ens. §. 2. Ii vero, qui creati fuerint in Cano- nicos, infra probationis tempus, in loco, in quo saltem septem Canonici resident, necessa- rio habeant residere; eisque idoneus & fidelis deputetur instructor, qui eos instruere valeat in divinis officiis, & observantia regulari.

Canonio- rum creatio ad quem spe- ctet. §. 3. Ceterum si Canoniorum creatio fue- rit faciendae, eaque pertineat ad Praelatum; una cum Capitulo vel Conventu, vel cum consensu fieri debeat eorumdem. Si Capitu- lum seu Conventus, vel eorum maior pars, pure ad eam non procederent, vel creationi faciendae sine causa rationabili renuerent con- sentire, Praelatus, ex quo sibi evidenter ex- pediens vel necessarium apparebit, hujusmo- di Canoniorum creationem fieri debere, vel per Praelatum, & Capitulum, seu Conventum, aut per illum seu illos, ad quem seu quos per- tinerit, concorditer deliberatum & definitum fuerit, fore creationem hujusmodi faciendam; tunc Praelatus moneat Capitulum, seu Con- ventum, & in virtute obedientiae eis injungat, ut pure, ac secundum Deum infra unius men- sis spacium ad dictam creationem, cum eo in primo casu procedant, vel in secundo creationi faciendae suam praesentem consen- sum. Quod si praefati Capitulum seu Con- ventus monitioni vel injuncti hujusmodi pare-

Causa sen- endae Con- stitutions.

Canoniorum recipiendi forma.

Probationis modus, & in- ens.

Canonio- rum creatio ad quem spe- ctet.

parere neglexerint vel recusaverint, creatio ipsa ea vice libere pertineat ad Praelatum, dummodo per eum nil in praemissis factum fu- erit fraudulenter. In casu autem devolutio- nis hujusmodi, Praelatus faciendi eandem crea- tionem cum consilio seniorum eorumdem, Capituli vel Conventus, eligendorum per ip- sum Praelatum, tertiam partem numero ad mi- nus facientium eorumdem Capituli vel Con- ventus, de personis idoneis, liberam habeat facultatem; ita tamen, quod tunc per dictum Praelatum tot & non plures creentur, quot, attentis facultatibus, a statu antiquo & debi- to locorum creandi seu creati rationabiliter fuissent, si Praelatus & Capitulum seu Con- ventus in creatione hujusmodi concorditer con- venissent. Rursus eorum arbitrium, qui ad pri- vata suorum commoda reciprocantes affectum faciendae creationi Canoniorum hujusmodi nolant aliter consentire, nisi concedatur eis- dem, quod unus vel plures, quos maluerint, seu nominaverint in Canonicos creentur; peni- tus desistentes. hoc deinceps omnino fieri pro- hibemus, decernentes concessionem hujusmo- di (si quae eis facta fuerint) fore nullas; quod- que nulli ex receptione seu creatione ex ea- vel ob eam secuta, jus aliquod in loco, in quo seu ad quem fuerit, aliquatenus acquiratur. Insuper praemissis adjicimus, quod Capitulum vel Conventus Religionis ejusdem in novita- te sui Praelati nequeant eidem Praelato, vel alteri occasione ipsius, facere gratiam super receptione vel creatione Canoniorum pluri- um quam duorum, nec ad hujusmodi pro duo- bus gratiam faciendam, eos nisi de libera- eorum voluntate processerint, intendimus ob- ligare.

Professio quo- modo facien- da.

§. 4. Praesenti quoque statuimus sanctio- ne, quod singuli Canonici Religionis ejusdem professionem expressam faciant, non clande- stine, sed patenter, & si commode fieri po- terit, in Ecclesia & cum Missa, quod si forte Praelatus, ad quem spectabit professionem ipsam recipere, tempore probationis elapsio, per Ca- nonicum profiteri volentem, congruo loco & tempore humiliter requisitus, professionem eandem recipere sine rationabili causa renue- rit, vel ultra debitum forte distulerit, dictus Canonici ex tunc in dicta Ecclesia vel mo- nasterio, ac membris ipsius, ad omnia idoneus censetur, ad quae censetur, si foret expresse professus. Teneatur tamen quum ad hoc op- portunitas se obtulerit, expresse nihilominus profiteri. Alioquin ex tunc ad praemissa, donec expresse fuerit professus, minus idoneus habe- tur: ac nihilominus possit per proprium Prae- latum ad profitendum expresse compelli. Prae- latus quoque, qui professionem ab eo recipere renuerit aut distulerit, ut praefertur, ad ipsius professionem admittendam expresse per suum immediatum Superiorem Religionis ejusdem, seu per eum, ad quem pertinuerit, compellatur.

Clericus Sa- cularis ad pre- bendam ul- ta non ad- mittendus.

§. 5. Prohibemus insuper, ne in Ecclesia Cathedrali seu Monasterio, vel loco alio Re- ligationis ejusdem, quivis Clericus secularis, vel laicus recipiatur ad praebendam, seu etiam portionem, nisi eidem Ecclesiae seu Monaste- rio, Rom. Tom. III. Pars II.

rio, vel loco dederit primitus se & sua: nec hujusmodi praebenda seu portio ad vitam vel ad tempus vendatur, detur, seu alias conce- datur eidem. Quicquid autem contra prohi- bitionem hujusmodi attentatum fuerit, om- nino decernimus irritum & inane: ac nihilo- minus recipientes, vendentes, dantes, & con- cedentes hujusmodi, ultra poenas a jure statu- tas, Superiorum suorum arbitrio puniantur. Per praemissa vero non intendimus circa offi- cia vel ministeria, aut alia obsequia oppor- tuna, inibi consueta per saeculares clericos vel laicos exerceri, aliquid immutare.

§. 6. Ut autem dicta Religio salubriter in omnibus dirigatur, in Ecclesia seu Monaste- rio, locove alio Collegiato, seu Conventuali Religionis ejusdem, Superiorem dictae Religio- nis non habente, ac etiam in quolibet Colle- giato seu Conventuali loco, duodecim vel majorem numerum habente Canoniorum, (etiam si Superiorem in ipsa Religione habeat) necnon in alio loco etiam minorem duode- cim numerum habente, in quo Prior claustra- lis esse consueverit, constituatur hujusmodi Prior claustralis, dictaque Prioris constitutio fiat per illum seu illos, ad quem vel ad quos pertinuerit, cum consilio aliquorum seniorum illius loci, in quo constituetur; attentius pro- videndo, quod persona, quae zelum Religio- nis ordinatum habeat, quaeve existat idonea ad exercendum Prioris claustralis officium, in loco, in quo constituta fuerit, assumatur. Dicitur vero Prior, quum eum abesse; vel sic impediri contigerit, quod incumbens sibi of- ficium per se nequeat exercere, teneatur ali- quem ex Canonici dicti loci ad hoc idoneum deputare, qui hujusmodi absentia vel impe- dimento durante vices ipsius gerat: nisi alicui ex privilegio seu statuto vel consuetudine ratione dignitatis personatus, vel alterius be- neficii, in praemissis casibus gerere vices hu- jusmodi competere nosceretur; vel nisi dicti Prioris Superior aliquem ad hoc pro ipso Priore duxerit deputandum. In loco autem, in quo secundum praemissa Prior claustralis minime fuerit statuendus, Praesidens tali loco, quum ipsum impediri vel abesse contigerit, ut de Priore claustrali praemittitur, teneatur ali- quem loco sui, quo ad ea, quae ad officium Prioris claustralis pertinent, deputare. Per hoc autem, quod volumus constitutionem dicti Prioris fieri de consilio Seniorum, non intendimus circa admonitionem ipsius de pri- vata observantia aliquod immutare.

Prioris Chau- stralis electio quibus in Mo- nasteriis, & quomodo fa- cienda.

§. 7. Pro regulari disciplina attentius ob- servanda in Ecclesia Cathedrali, Monasterio, locove alio Conventuali Religionis ejusdem, diebus singulis; in aliis vero locis, in quibus quatuor aut plures Canonici fuerint deputa- ti, saltem semel in septimana, & etiam sae- pius in eisdem (si in ipsis saepius, ac in quibus- vis locis aliis non Conventualibus totiens, & quando est in eis fieri consuetum) regulare Capitulum teneatur, in quo antequam ad tra- ctanda alia procedatur, Canoniorum excessus transgressiones & negligentiae corrigantur, ac de disciplina, & confirmatione regulari tra- ctetur salubriter & agatur, nullo ibidem pro-

De Capitulo singulorum Conventuum.

De Capitulo anno:

Præfide ejusdem:

Ita, qui eidem debent interire:

Expensæ ejusdem:

proturve, aut clamose seu irreverenter se habere quomodolibet præsumente. §. 8. In singulis quoque Ecclesiis Cathedralibus Monasteriis atque locis Collegiatis, seu Conventualibus Religionis præfate principalibus, non ab aliis dependentibus (etiam si in eis alias non fuerit consuetum) & in singulis aliis locis Religionis ejusdem, habentibus membra sibi subiecta, aut si inibi solum est Capitulum celebrari, annis singulis Capitulum celebratur, die videlicet ad hoc statuto, vel per ipsum Capitulum apud singulis statuendo, in loco scilicet principali & non alibi, nisi evidens necessitas suaderet hujusmodi Capitulum alibi celebrandum. Prælati autem loci principalis in loco, in quo celebrabitur ipsum Capitulum, eidem Capitulo omnino studeat personaliter interesse, cui etiam præesse debet. Quod si eum tunc ab eodem Capitulo abesse contigerit, teneatur alicui idoneo, loci & Religionis ejusdem, committere vices suas, qui interit, & præsit Capitulo memorato, nisi ex privilegio, statuto, vel consuetudine alteri hoc competere nosceretur. Ad hujusmodi autem Capitulum Abbates, Præpositi, Priores, & Administratores eidem loco principali immediate subiecti, necnon ubi fuerit consuetum, etiam Canonici administrationem non habentes, extra Ecclesias, Monasteria, & loca prædicta morantes, personaliter convenite impedimento cessante legitimo; aut impedimento hujusmodi subsistente, Abbates, Præpositi, Priores, & Administratores præfati procuratorem idoneum sufficienter instructum, cum mandato legitimo causam, seu causas impedimenti hujusmodi, & expresse jurandi in animas ipsorum constituentium, causas hujusmodi fore veras, & reddendi rationem infra scriptam & illa faciendi, quæ facere possent, si essent, presentes, potestatem continentem, ad ipsum Capitulum dirigere teneantur. Is vero, qui tunc præerit dicto Capitulo, cum quatuor Senioribus per ipsum Capitulum, aut maiorem partem ipsius eligendis, an cause hujusmodi sufficientes fuerint arbitrabitur, vel eis non venientibus aut nullum talem procuratorem mittentibus, vel causas minus sufficientes præsententibus, de poena condigna ob hoc talibus infligenda habeat extimare: quam ipse solus Præfides infligendi, & alias contra ipsos absentes, si opus fuerit, auctoritate Apostolica prout iustitia, & regularia instituta suaserint, procedendi habeat facultatem. Convenientes ad dictum Capitulum vitam ducant communem, & faciant proportionaliter simul omnes expensas, nisi forte ex consuetudine, vel statuto, aut alia ordinatione rationabili incumberet alii seu aliis onus expensas hujusmodi faciendi, quos tamen si ex hoc, quod singulis annis fieri volumus Capitulum memoratum, vel ex aliis supra vel infra statutis, ampliores expensas fieri contigerit nolumus in expensis publicis plus solito onerari, sed tunc hujusmodi ampliores expensæ fiant per omnes simul proportionaliter, ut præfertur. Quod si forsitan aliquis ex locis prædictis, in quibus ut præfertur, debet dictum Capitulum celebrari, mem-

bra habeat adeo sibi remota, quod Administratores principales dictorum membrorum, nequeant annis singulis ad ipsum Capitulum absque notabili dispendio convenire; tunc dictum Capitulum teneatur ordinare, quando dicti Administratores ad Capitulum hujusmodi debeant convenire. In hujusmodi autem Capitulo tractetur præcipue de reformatione morum & observantia regulari, ac corrigantur & reformentur in eo, quæ super spiritualibus & temporalibus Religionis ejusdem corrigenda fuerint, & etiam reformanda, ipsoque Capitulo durante Abbates, Priores, Præpositi, ac Archidiaconi ceterique administrationem habentes in Religione prædicta, quovis nomine censeantur, de suis administrationibus eidem Capitulo teneantur asserere, & in scriptis tradere rationem, declarando videlicet si administrationes ipsæ aliquibus, & quantis, & ex quibus causis, quibusque personis, & qualibus obligationibus, & an sub usuris sint debitis obligatæ, & an ipsa debita possint de rebus extantibus mobilibus persolvi, aliaque onera sibi, suisque administrationibus incumbentia supportari, sine debitorum augmento, & generaliter, an administrationes ipsæ in casu desolationis, & quare, vel in statu prosperitatis existant. Hujusmodi autem rationem scripturæ, continentes administrationem ipsarum, tam onera, quam augmenta, in loco principali, cujus tenetur Capitulum, sub fida custodia fideliter conserventur, eorum, à quibus ratio reddita fuerit, propriis subscriptionibus communitæ. Volumus autem, quod in casu, ubi Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, & aliis administrationem habentibus minime videretur expediens, sed periculosum esse revelare in dicto Capitulo commoda seu augmenta, quæ de administratione hujusmodi superessent, quatuor eligendis dicto Capitulo duobus per ipsum Abbatem, seu Præpositum, vel Priorem seu Archidiaconum vel quemvis alium administrationem habentem, & duobus aliis per Capitulum vel majorem partem ipsius, qui quatuor hujusmodi officium in virtute obedientiæ recipere teneantur, revelare prædicta, quæ supersint in quibuscumque rebus consistunt, fideliter teneantur eidem quatuor sic electis, juramentis in præsentia dicti Capituli præstitis, quod non revelabunt prædicta, nisi cedentibus, vel decedentibus iis qui reddiderint rationem vel alia causa rationabili exigente: & tunc de licentia Superioris sui, vel illius, qui dictam reddidit rationem. §. 9. Constitutionem insuper Concilii Generalis de communi Capitulo Abbatum atque Priorum Abbates proprios non habentium, in singulis regnis sive provinciis faciendi, volentes exacta diligentia observari, statuimus quod in Religione prædicta, in singulis provinciis, per nos designatis inferius & distinctis, fiat in loco, qui ad hoc fuerit deputatus, de quadriennio in quadriennio (salvo jure Diocesan.) commune seu Provinciale Capitulum Abbatum, Præpositorum, Priorum, ceterorumque Prælatorum, Abbates seu alios

Detrahendis in Capitulo eodem.

Capitulum Provinciale, quolibet quadriennio condendum.

Qui eidem interesse debeant.

Detrahendis in Capitulo eodem.

Prælatos superiores ejusdem Religionis non habentium; nec non Præpositorum, Priorum, vel aliorum Majorum in Ecclesiis Cathedralibus post Antistites existentium, ac post Antistites ipsos regularem curam Canonicorum habentium, quocumque nomine censeantur aut nuncupentur, sive prænominati exempti sive non exempti existant: ad quod universi conveniant, impedimentum canonicum non habentes, dictam Constitutionem circa præfatum provinciale Capitulum, & alia in eam tam provide, quam salubriter instituta in Religione præfata irrefragabiliter observantes. Qui vero ad præfatum Capitulum personaliter venire nequiverint legitime impediti, ad allegandam causam impedimenti hujusmodi, & probandam, necnon ad videndum ordinationes seu statuta atque mandata in dicto Capitulo faciendi, ac si idem taliter impeditus personaliter præfens esset, concanonice suam ejusdem Ecclesie, Monasterii seu loci si commode fieri possit, alioquin aliam personam idoneam cum sufficienti mandato causam impedimenti hujusmodi continente, & etiam potestatem in animam constituentis eundem iurandi causam hujusmodi veram esse, ad dictum Capitulum mittere teneantur. Persona vero, quæ præfuerint, hujusmodi provincialibus Capitulis celebrandis, (quarum potestatem de uno provinciali, ad aliud provinciale volumus perdurare,) arbitrentur, & decernant an executionem causæ dictorum non venientium, ad Capitulum sufficientes, vel insufficientes existant, a quarum arbitrio seu decreto super hoc nulli appellare liceat, vel etiam reclamare. Non venientes autem ad dictum Capitulum legitimo impedimento cessante, aut quum subest impedimentum, procuratorem ad illud cum sufficienti mandato, ut præmittitur, non mittentes, teneantur expensas, quas fecerint in veniendo ad dictum Capitulum morando, & redeundo facturi, juxta Præfidentium dicti Capituli, seu majoris partis eorum arbitrium, estimandas in termino per ipsos Præfidentes statuendo, de bonis sue administrationis persolvere, in utilitatem ipsius provincialis Capituli convertendas, super quibus nulli in totum vel in parte gratia fieri valeat, vel remissio indulgeri. Possint etiam dicti Præfidentes eosdem ad eorum solutionem per censuram Ecclesiasticam auctoritate Apostolica coercere, suosque processus, & sententias publicare, seu facere publicari in locis dicte Religionis, Provincie tamen ejusdem. Et nihilominus alias, contra non venientes præfatos (maxime si ut correctionem evitent, sive ut nesciatum status Ecclesie, vel Monasterii eorumdem, vel alias malitiose se subtrahant) prout dictis Præfidentibus, seu maiori parti ipsorum visum fuerit procedatur. Circa Præfidentes vero, ac Visitatores in eisdem Capitulis deputandos, & alia quæque eis exequenda, illa serventur, quæ in ejusdem generalis Concilii, & felicis recordationis Honorii Papæ III. prædecessoris nostri constitutionibus expressis continentur, prout statui, & religioni congruit eorumdem, servatis tamen

Ball. Rom. Tom. III. Pars II.

statutis, ordinationibus & adiectionibus nostris, supra & etiam infra scriptis. §. 10. Ad hæc, decernimus Abbates, Præpositos, Priores, ac maiores præfatos Capitula, Conventus, cunctosque Canonicos Ecclesiarum, & Monasteriorum ejusdem Religionis, etiam si in ipsis Ecclesiis, vel Monasteriis sive extra ea, ubicumque Prioratus, officia, vel administrationes habuerint, seu moram traxerint, tam exemptos, quam non exemptos, dictorum Capitulum provinciale districtibus, correctionibus, & ordinationibus subiecti, & ipsis adstringi, eosque ad observationem illarum fore per Præfidentes seu alios, ad quos pertinuerit, compellendos. §. 11. Decernimus etiam quosque dictarum Ecclesiarum, & Monasteriorum, vel aliorum locorum ejusdem Canonicos beneficia obtinentes ad contribuendum in expensis moderatis, & rationabilibus per Capitulum annale religionis ejusdem immediate præcedens taxandis, secundum suarum, exigentiam facultatum, quas dicti convenientes faciant ad illa Capitula eundo morando, & redeundo imposita, tam dictis Conventibus secundum suarum exigentiam facultatum, de dictis expensis congrua fore portione per eosdem convenientes auctoritate Apostolica per remedia opportuna, sublato appellationis obstaculo compellendos. Ordinarii locorum, exemptis & non exemptis districtius iniungentes; quod nullum prædictis impedimentum apponant, vel apponi permittant, sed legitime requisiti ea faciant executioni mandari, & inviolabiliter observari. §. 12. Quod si forte tempore, quo imminet provinciale Capitulum celebrandum, contigerit Ecclesias Cathedralis Religionis ejusdem carere Maioribus prælibatis, vel Monasteria seu loca Religionis ejusdem suis vacare seu carere pastoribus, qui si adessent, adstricti forent ad conveniendum in provinciali Capitulo memorato, Capitula Ecclesiarum, & Conventus Monasteriorum aliorumque locorum Conventualium prædictorum, teneantur personam sufficientem de gremio eorumdem (si commode fieri possit) alioquin aliunde transmittere ad hujusmodi Capitulum celebrandum, ad faciendum & implendum omnia iuxta arbitrium Præfidentium, quæ facere possent & tenerentur Prælati, seu Maiores præfati si venirent ad dictum Capitulum, & in eo personaliter interessent. §. 13. Quod autem præmittitur de provinciali Capitulo de quadriennio in quadriennio celebrando, ad cujuslibet hesitationis scrupulum amputandum, ad sanum referri volumus, ut scilicet, si provinciale Capitulum fuerit celebratum, duobus futuris annis proximis ab illo valeat abstinere, eo in alio anno immediate sequenti omnimode celebrando. §. 14. Hujusmodi vero commune seu provinciale Capitulum apud unum de Monasteriis Religionis ejusdem ad hoc aptum, si in eadem existat Provincia debeat celebrari. Alioquin celebretur in loco alio congruo, & securo, de quo a die primi Capituli celebrandi, &

Hujusmodi Capituli legibus qui obstringantur.

Capitulum expensæ quibus submittenda.

Quid sit agendum si tempore hujusmodi Capituli Cathedralis Ecclesie suis carere pastoribus.

Quadriennium pro Capitulo celebrando quomodo intelligatur.

Hujusmodi Capitulum ubi celebrandum.

Que in eodē sint statuenda pro futuro Capitulo.

aliis ad hoc facientibus, opportune providebunt illi, qui super hoc per Sedem Apostolicam deputati fuerint prima vice.

§. 15. Et ut super eodem Capitulo & per illud ex tunc in posterum rationabilis ordinatio habeatur, in dicto primitus celebrando, & in aliis etiam per successiones temporum similiter celebrandis, Præsidentes eisdem seu pars major eorum, provideant & ordinare procurent, per quem in sequenti Capitulo sermo fieri, missaque debeat celebrari. Eligant quoque tam locum, in quo alia vice proxima huiusmodi Capitulum fuerit celebrandum, quam eos qui Præsidentes esse debeant in eodem. Provideant etiam, qui Abbates, quive Præpositi seu alii ex eis, qui ad ipsum Capitulum venire tenentur, qui & quot & quotiens Ecclesias Cathedralis, Monasteria, & alia loca Religionis eiusdem debeant usque ad aliud proximum sequens Provinciale Capitulum, visitare.

De numero venientium ad Capitulum & electionis.

§. 16. Ceterum prohibemus, ne venientes ad provincialia seu annualia Capitula, secum ducant vel duci faciant, seu permittant electiones seu familiares numero superfluos, seu quomodolibet excessivos, aut tales, de quibus præsumi valeat, quod alicui ad ipsa Capitula venienti, aut in eis moranti, vel de illis redeunti, aut Ecclesiis, Monasteriis, Prioratibus, vel aliis locis eorum inferant per se vel alios, in personis vel rebus, injuriam vel offensam; vel quod in aliquo de dicto Capitulo aut in Ecclesia, vel Monasterio five loco, quibus illa contigerit celebrari, scandalum suscitare, vel turbationem facere seu discordiam, vel contentionem movere verisimiliter præsumatur, sed numero electionem & familiarium, statui cuiuslibet eorum congruo sint contenti. Si quis autem eorum, scienter & ex proposito duxerit vel tenuerit aliquem, vel aliquos ad inferendum injuriam vel offensam huiusmodi, ut turbetur vel impediatur imminens Capitulum, vel aliquem seu aliquos ad hoc convocaverit, & ob hoc turbatio seu impedimentum sequuta fuerit, vel sequutum, necnon quicumque alius de personis Religionis eiusdem consentiens in præmissis extiterit, præstando auxilium vel favorem, scienter, & ex proposito, ut præmissum est, excommunicationis incurrat sententiam ipso facto.

Censuræ interdicuntur contra impedientes huiusmodi Capitula vel visitationis officium.

§. 17. Eandem quoque excommunicationis sententiam quicumque religionis præfate, per se vel alium impediverit molitiose, scienter, & ex proposito, quo minus dicta Capitula, provinciale videlicet & annuale, & eorum quodlibet valeant celebrari, aut propterea præsumpserit euntes ad illa, vel aliquod eorumdem, vel in eis morantes, seu de ipsis redeuntes, capere seu capi facere, seu captos detinere, aut impedire, vel eis aut eorum familiaribus, in personis vel rebus inferre damna, iniurias, vel offensas, necnon quicumque ipsius religionis, qui ad hoc ne fiat, aut impediatur visitatio molitiose & ex proposito, prædicta vel eorum aliquod per se vel alium commiserit, in personas Abbatum, Priorum vel aliorum proprios subiectos visitantium, vel in personas Visitatorum, qui in provin-

cialibus Capitulis aut per Abbates seu prelatos alios fuerint deputati, vel familiarium eorumdem, aut in bonis eorum, dum tamen propter hoc visitatio huiusmodi fuerit impedita, ipso facto incurrat, Præsidentes autem provincialibus & annualibus Capitulis prælatis, & eorum quilibet, postquam simpliciter & de plano eis constiterit, aliquem ex prædictis præfatam excommunicationis sententiam incurrisse, ipsum excommunicatum per omnia eiusdem Religionis loca, de quibus eis videbitur, tamdiu solemniter publicent, & faciant ab aliis auctoritate Apostolica publicari, eos ad hoc per censuram Ecclesiasticam appellatione postposita compellendo, donec excommunicatus huiusmodi condignam super hoc satisfactionem impenderit, & absolutionis beneficium meruerit obtinere. Possint autem ab huiusmodi excommunicationis sententia, congrua satisfactione præmissa, absolvi per Præsidentes prædictos Provincialibus Capitulis, & quemlibet eorumdem, quorum offensam concernet eorum Provinciale Capitulum, aut per Visitatores deputandos ab eo, illi quorum offensam respiciet annuale Capitulum, per Prælatos qui huiusmodi annali seu annualibus Capitulis præfuerint, aut per ipsos Prælatos visitantes, seu per Visitatores deputatos ab eis congrua satisfactione præmissa absolvi valeant, nisi forsitan offensam adeo gravem existeret, quod super ea Sedes Apostolica foret merito consulenda.

§. 18. Ut autem professores Religionis eiusdem, quietius & liberius valeant domino famulari, districte præcipimus tam Diocesanis, quam personis, quæ provincialibus Capitulis præsidebunt, ut Advocatos, Patronos, Magnates, Rectores, Vicedominos, Consules, Milites, & quoscumque alios per censuram Ecclesiasticam appellatione remota compescant, ne Cathedralis Ecclesias, Monasteria, aut loca Religionis eiusdem præsumant offendere in personis, aut rebus eorum, eoquod si forte eisdem offensas intulerint, ad satisfaciendum eis compellere non omittant.

§. 19. Ut autem de provinciis, in quibus dicta provincialia Capitula fuerint celebranda distincta limitatio habeatur, nec de ipsis in posterum hæsitetur, quamlibet provinciam, quoad huiusmodi provincialia tenenda & celebranda Capitula, prout sequitur limitamus. In primis Urbs Romana cum Episcopatibus pro una Provincia computatur, Provincia Thebana, Cretensis, Atheniensis, Patracensis, Corinthiensis, & Neopatenensis, cum toto Patriarchatu Constantinopolitano pro una, Regnum Cypri pro una, Regnum Corsicæ, & Sardinia pro una, Provincia Pisana, Januensis, Mediolanensis, & Ravennas, cum Episcopatibus Placentinensi, Ferraricensi, Ariminensi pro una, Patriarchatus Aquilejensis, & Gradenensis, cum Provinciis Iadrensi, Spalateni, Ragusinensi, Antibarensi pro una, Provincia Strigoniensis, Colocenensis, ac Guezienensis, cum Episcopatu Caminensi pro una, Rigenensis pro una, Salsburgensis, Magdeburgensis,

Quieti & indolentiam Monasteriorum a consiliorum.

Distinatio Provinciarum pro dictis Capitulis celebrandis.

is,

De Visitatorum munere.

§. 20. Visitatores squidem, qui secundum Constitutionem dicti generalis Concilii fuerint in Provincialibus Capitulis deputati, sint solliciti circa huiusmodi visitationis officium, exequendum, & quantum statui & Religionis eorum convenit, observare studeant, quæ in dictis Constitutionibus prælatorum Concilii, & Honorii sunt statuta. Quod si omiserint illa exequi negligenter, a Præsidentibus Provincialibus Capitulis, quom eis huiusmodi negligentia nota fuerit, graviter arguantur, & per eos prout qualitas culpe ipsorum exegerit puniantur. Ut autem dictorum Visitatorum officium cum omni sinceritate procedat, districte inhihemus, ne quis Visitator sibi deputati eodem anno esse valeat Visitator. Dicti autem Visitatores & familiares eorum in Ecclesia Cathedrali, seu Monasterio vel alio loco Religionis ad quem visitationis causa duxerit declinandam, ultra duos dies nequaquam remaneant, nisi evidens necessitas foret, vel magna utilitas Ecclesie, Monasterii, seu loci huiusmodi, amplio rem moram Visitatorum, vel familiarium exigeret eorumdem: quo casu possint ulterius remanere, ita tamen quod id faciant de consilio seniorum dictæ Ecclesie, seu Monasterii, five loci. Dicti quoque Visitatores vel familiares eorum, Ecclesie, Monasterii, five loco, cui Officium Visitacionis impendant, onerosi nequaquam existant, nec sumptuosas epulas querant, sed cum gratiarum actione recipiant, quod honeste, & competenter eis fuerit ministratum. Caveant insuper, ne quisquam ipsorum, aut familiares eorum per se vel per interpositam personam aliquam pecuniam huiusmodi, vel alia occasione quacumque nisi pro expensis dumtaxat, & tunc secundum infrascriptum modum exigant, aut etiam a volente recipiant, neque aliquod munus, quodcumque sit, vel qualitercumque offeratur, præsumant recipere a quocumque, ut non quæ sua sunt videantur querere, sed quæ Christi: quod si fuerit contra præsumptum, duplum ejus, quod receperint, Ecclesie, Monasterio, five loco, a qua vel

Munus nulli recipiant.

quo id receptum fuerit, intra mensem redde-re teneantur, alioquin duplum ipsum eis ultra dictum tempus restituere differentes, tamdiu sint ab Officio beneficioque suspensi, quousque gravatis Ecclesiis, Monasteriis, five locis, de huiusmodi duplo plenariam satisfactionem impendant, nullis in hoc dantium liberalitate, remissione, vel gratia valituris. Et nihilominus iidem Visitatores, si opus fuerit, per Præsidentes dictis Capitulis provincialibus & eorum quemlibet, ad restitutionem præfati dupli, auctoritate Apostolica per censuram ecclesiasticam, & alia opportuna remedia compellantur. Concedimus tamen, ut Præsidentes dictis Capitulis, vel pars major eorum, ordinare possint, prout & quando eis visum fuerit expedire, quod dicti Visitatores expensas recipiant in pecunia, & eo casu, quo hoc duxerint ordinandum, dictas expensas, omni odio & favore remotis moderari habeant & taxare; provisio tamen quod summa, in constitutione, quam super moderatione procuratorum edidimus, quæ incipit: *Vas electionis*, nullatenus excedatur. Item etiam Præsidentes discrete provideant, ut quum inter loca visitata, & visitanda magna fuerit distantia, quantum quilibet eorumdem locorum, visitatus scilicet & etiam visitandus, solvere habeant Visitatori pro suis sumptibus moderatis. Si tamen Monasteria visitanda in facultatibus sint collapsa, tunc de expensis, quas dicti Visitatores facturi erunt occasione visitationis locorum huiusmodi collapsorum, provideatur eisdem de communi contributione in provinciali Capitulo facienda. Ut autem via scandalis præcludatur, inhihemus Visitatoribus memoratis, ne illos seu eorum nomina, qui eis aliqua secreta in visitationibus revelaverint, præsumant aliis revelare, sed tunc demum dicti Visitatores procedant super dictis revelatis, prout secundum canonica, & regularia instituta fuerit procedendum. Quod si dicti Visitatores contra inhibitionem huiusmodi revelaverint, seu eorum nomina detexerint, prout facti qualitas exigit, per Præsidentes vel eorum quemlibet puniantur.

§. 21. Quum in provinciali & annuali Capitulis & aliis negociis expensæ necessariae requirantur, ut onus divisum in partes levius supportetur statuimus, quod in eisdem Capitulis cuiusquam contradictione vel absentia non obstante, pro communibus libertatibus defendendis, necnon necessitatibus, utilitatibus, & aliis plerumque occurrentibus necessariis oneribus & expensis auctoritate Apostolica imponantur collectæ, subventiones, seu contributiones, videlicet in Capitulo provinciali, pro tangentibus ipsum Capitulum, secundum arbitrium ipsius provincialis Capituli, vel majoris partis eiusdem, in annuali vero Capitulo, pro tangentibus ipsum annuale Capitulum, vel locum principalem, ubi debet ipsum Capitulum celebrari, secundum arbitrium Prelati Præsidentis ipsi annuali Capitulo, & Definitorum, ubi Definitorum fuerint, & ubi non fuerint, secundum arbitrium ipsius Capituli seu majoris partis eiusdem. Volumus tamen, quod libertates, necessitates, seu utilitates, & alia, pro quibus huius-

Expensæ quales eis summi- nistranda.

De secretis.

Quibus de causis imponende sint collectæ, & quomodo?

huiusmodi collecta, subventiones, seu contributiones fuerint imponende, in eisdem Capitulis Provincialibus, & annualibus clare, & explicitè ponantur, & aliter quam ut præmittitur imponi non possint, & si secus actum fuerit, impositio & processus, ac sententia occasione huiusmodi impositionis facti, & late, omni careant roboris firmitate, ac nihilominus restituatur eisdem quicquid occasione huiusmodi ab ipsis exactum fuerit & receptum. De dictis autem subventionibus, contributionibus, seu collectis, possit membris necessitatem patientibus subveniri, prout expositis prius dictis necessitatibus annuali Capitulo, prædicti, quorum arbitrio subventiones, contributiones, seu collecta huiusmodi imponi debuerint, in ipso annuali Capitulo fuerint arbitrati, provisio tamen quod administratores dictorum membrorum necessitatem patientium expendere habeant pro dictis necessitatibus, quantum membra ipsa poterint substinere. Ut autem in conservatione collectarum, subventionum, seu contributionum huiusmodi adhibeatur cautela diligens, & etiam opportuna, præcipimus, ut illa, quæ imposita fuerint in Capitulo Provinciali, per tres bonos & fideles de illis, qui ad ipsum Capitulum Provinciale venire tenentur, in aliqua Ecclesia, Monasterio, seu alio loco convenienti, & securo serventur, quæ vero imposita fuerint in annuali, per tres fideles Canonicos loci, in quo imponitur (quorum unum ponat ille, qui præfuerit ipsi Capitulo annuali, alium vero Priores, & administratores, & tertium Capitulum Ecclesiæ, seu Conventus Monasterii sive loci, ubi huiusmodi annuale Capitulum fieri debet) in una arca secreta tribus diversis seris, & clavibus fideliter custodiantur, & in usus dumtaxat, pro quibus imposita fuerint, convertantur. Pro iis autem collectis, & subventionibus seu contributionibus fideliter conservandis, & ut præmittitur expendendis, dicti tres, qui ad hoc fuerint in Provinciali Capitulo deputati, præsent in Præsidentium ipsius Capituli, & alii præfati tres Canonici in Prælati, Præsidentis, & Capituli, seu Conventus loci principalis, cujus annuale Capitulum celebrabitur, præsentia, corporaliter iuramentum, nec imponi valeat alia contributio, quamdiu aliquid de prima contributione, quod sufficiat, contigerit superesse. Habeant autem Præsidentes, & eorum quilibet, quoad huiusmodi Provincialia Capitula, similiter quoque Prælati, seu alii, qui præerint dictis annualibus Capitulis, quoad ipsa annualia Capitula auctoritate Apostolica supradicta exigendi, colligendi, & levandi collectas, subventiones, & contributiones prædictas, & contradicentes, & rebelles quoslibet eadem auctoritate per censuram Ecclesiasticam, vel alia juris, & ipsius Religionis remedia, remoto cujuslibet appellationis obstaculo compellendi, & etiam puniendi, & exequendi libere suos processus, & sententias super præmissis habitos, & Prælatos in Ecclesiis Cathedralibus, aliisve locis Religionis ejusdem, quando & quotiens eis visum fuerit expedire, necnon etiam absolviendi (congrua tamen satisfactione præmissa)

a dictis sententiis, & relaxandi atque tollendi omnes processus, & sententias eorumdem, & cum eis, qui dictis ligati sententiis per simplicitatem, & juris ignorantiam, non tamen in contemptum clavium, celebrando divina, vel se ingerendo eisdem, irregularitatem incurserint, super irregularitate huiusmodi dispensandi liberam potestatem.

§. 22. Quoniam per exercitium lectionis studentes literarum scientiis imbuuntur, nos cupientes, ut viri Religionis ejusdem in primitivis, & deinde in Divini & Canonici Juris scientiis instruantur, statuimus, quod in qualibet Ecclesia Cathedrali, Monasterio, locove alio Conventuali, seu Collegiato dictæ Religionis, cui ad hoc suppetent facultates, habeatur Magister, qui Canonicos doceat infra septa locorum in scientiis, videlicet, Grammatica, Logica, & Philosophia, provisio attentius, ut seculares instruendi cum ipsis Canonicis, docendive in eisdem Monasteriis sive locis, nullatenus admittantur. In Ecclesiis tamen Cathedralibus Religionis ejusdem, jura super hoc edita observentur. Provideatur autem quotidie præfato Magistro, si alius quam Canonicus ejusdem loci fuerit, sufficienter in pane, vino, & pitantia, per illos qui talia tenentur in eadem Ecclesia, Monasterio, sive loco Canonicis ministrare. Eidem quoque Magistro pro vestimentis, & calciamentis, ac salario congrua pensio annua assignetur, summam viginti librarum Turonensium parvorum nequaquam excedens, quæ de infra scripta communi contributione solvatur, donec pro ea certi & perpetui redditus fuerint assignati. Si vero in locis prædictis fuerit Canonicus ad huiusmodi instructionem idoneus, per Superiorem suum, ad quem hoc pertinuerit, deputetur instructor, & ad hoc si necesse fuerit compellatur, cui siquidem instructori Canonico ultra victum, & vestitum, pro libris emendis, & aliis necessitatibus suis juxta dispositionem Superioris sui, decem libras parvorum Turonensium assignentur. Prælati vero, seu alii, ad quos spectaverit, Canonicos instruendos dociles tam de capite, quam de membris, cum consilio seniorum eligere, & de ipsorum certo numero ac de locis, & temporibus, quibus lectionibus quibusve divinis Officiis, seu obsequiis aliis opportunis intendant, ordinare, & provide teneantur. Si tamen dicti Canonici instruendi teneri, & instrui commode in loco principali nequiverint, & propter hoc fuerit hæcenus consuetum, ipsos instruendos in aliquo de membris ipsius loci teneri atque instrui, non intendimus circa hoc, dummodo ibidem vigeat observantia regularis, aliquid immutare. Possint autem præfatus Magister, seu instructor, & instruendi, cum consilio seniorum, prout expediens visum fuerit eis, ad quos pertinuerit, removeri, & per eos loco eorum, qui remoti fuerint, alii subrogari. Præcipimus insuper cunctis Visitatoribus in provincialibus Capitulis deputatis, quod ea, quæ sunt de Magistro, seu instructore, & personis instruendis, & aliis circa hæc superius ordinata, faciant auctoritate apostolica per censuram ecclesiasticam, & alia opportuna remedia appellatione

lacione remota firmiter observari. Et nihilominus, ea quæ super prædictis fecerint, & invenerint, Præsidentibus Capitulo provinciali referant, qui etiam auctoritate Apostolica si eis, vel majori parti ipsorum visum fuerit, contra negligentes, vel rebelles in præmissis procedat, sicut videbitur expedire.

De mittendis ad Studia Generalia.

Quibus e Monasteriis eligendi.

§. 23. Quia vero expedire dignoscitur, ut iidem Canonici postquam in scientiis primitivis fuerint eruditi, ad Sacra Theologia, vel Canonum transant facultatem, statuimus ut Ecclesia Cathedralis, Monasterium, Prioratus, vel locus alius Religionis ejusdem, cum membris inferioribus declarandis, de quolibet vicenariio numero Canonicorum unum aptum, Canonicum huiusmodi scientiis acquirendis ad generalia, seu solemnia Studia mittere, & cuilibet mittendorum ipsorum teneantur de infra scripta annua pensione providere. Huiusmodi autem vicenarium numerum sic volumus computari, ut videlicet illi dumtaxat Canonici numerum ipsum efficiant in hoc casu, qui fuerint in Ecclesia, Monasterio, vel loco alio principali, & in loco alio ei subiecto habente octo, vel plures Canonicos, præter Priorem seu administratorem loci subiecti, & ipsorum, cum Canonicis ejusdem Ecclesiæ, seu Monasterii, & loci alterius principalis in computatione, ac missione huiusmodi coniungantur. Quod si forsitan ultra dictum numerum vicenarium, aliqui superessent, qui tamen vicenarium alium non completerent, non propter hoc ardeantur aliquem mittere ad Studia prælibata. Ubi autem huiusmodi Ecclesia, Monasteria, sive locus ad mittendum plures ad prædicta Studia, quam præmittitur adtingeretur, ad consuetudinem, vel ordinationem aliam seu statutum, non intendimus consuetudini, ordinationi, seu statuto huiusmodi per præmissa aliquatenus derogare. Si vero in huiusmodi Ecclesia, Monasterio, vel loco alio principali, vicenarius Canonicorum numerus non existat, numerus tamen major senario sit ibidem, teneantur Visitatores per provinciale Capitulum deputati, quum in ea vel eo visitationis officium exercebant, inquirere de facultatibus, & oneribus huiusmodi Ecclesiæ, Monasterii, sive loci, & si huiusmodi oneribus supportatis inveniatur facultates sufficere, pro uno, vel pluribus Canonicis ad dicta Studia destinandis, relationem de hoc faciant in provinciali Capitulo subsequenti, in quo Præsidentes cum consilio, & assensu maioris partis Capituli, ordinent auctoritate Apostolica, juxta huiusmodi suppetentiam facultatum, de uno, vel pluribus Canonicis ad eadem Studia destinandis. Eligantur autem ipsi Canonici mittendi, prout ad scientias Theologia, vel Juris Canonici, seu magis ad unam quam ad alteram aptiores poterint inveniri, sic tamen quod (si tot apte reperiantur pro ipsius Theologia studio) ad minus medietas mittendorum, pro ipsius Theologia studio destinetur, & qui electus fuerit ad unam de iis scientiis, ad aliam proprio arbitrio nequeat se transferre: quod si fecerit, de studio revocetur. Ut autem ad electionem Canonicorum ad prædicta Studia mittendorum, sincere, & celeri-

tate congrua procedatur, Capitulum Ecclesiæ Cathedralis Religionis ejusdem, septem; Abbas vero, Prior, & quivis alius Prælati Monasterii, seu Prioratus, & loci Conventualis Religionis ejusdem, habentis vicenarium aut majorem numerum Canonicorum, quinque; habentis vero numerum minorem vicenariio, tres Canonicos seniores, qui dictam electionem facere habeant infra quinque dies post festum B. Mariæ Magdalene, quod primitus a publicatione huiusmodi nostræ Constitutionis in eorum Capitulis annualibus facta occurrerit, & deinde singulis annis in perpetuum, quotiens electio de Canonicis, ut præmittitur, mittendis extiterit facienda, infra idem tempus eligere teneatur. Seniores autem ipsi antequam ad huiusmodi electionem procedant iuramentum præsent (ad quod præstandum per Superiores suos, si opus fuerit eos volumus coarctari) quod timore, amore, odio, pretio, seu favore rejectis, illos ex Canonicis in scientiis primitivis, & regularibus observantiis informatis, ac vita & moribus commendandis, eligant ad Studia supradicta, quos magis dociles, & aptiores esse crediderint ad alterutram, ex Theologia & Juris Canonici scientiis, ad quam fuerint destinandi. Quum vero dicti seniores præfuerint huiusmodi iuramentum, teneantur infra tres dies cum consilio Instructoris, si Canonicus extiterit iuramento simili adstringendi, coram Ecclesiæ Cathedralis Capitulo, vel Abbate, vel Priore, vel alio Prælato prædictis, mittendos præfatos eligere. Electione autem facta per seniores eisdem, vel majorem partem numeri eorumdem, cum consilio, ut præmittitur Instructoris, is ad quem pertinuerit, licentiam eundi ad Studia supradicta infra sex dies, post habitam de dicta electione notitiam, eis concedere sit adstrictus. Idemque electi mittendi ad Parisiense Studium, illuc in Exaltatione S. Crucis, alii vero ad alia Studia destinandi, illuc in S. Luca diebus festis, vel circa, adesse procurent. Quod si forsitan, dictum Capitulum infra prædictos quinque dies, præfatos septem seniores, non elegerit, aut si ipsis septem ab eodem Capitulo, vel dictis quinque, seu tribus senioribus a præfato Abbate, seu Priore, vel alio Prælato, ut præfertur electis, iidem seniores, vel eorum pars in casu quolibet prædictorum, infra dictos tres dies huiusmodi Canonicos mittendos non duxerint eligendos; ex tunc in Ecclesia Cathedrali, ad illum, qui præest in regularibus disciplinis post Antistitem, in Monasterio vero, seu Prioratu, locove alio ad Abbatem, seu Priorem, vel alium Prælatum, eo ipso huiusmodi electio devolvatur. Ille vero, ad quem ipsa electio fuerit devoluta, electionem dictorum mittendorum infra triduum post notitiam devolutionis huiusmodi, cum consilio quatuor Canonicorum districtorum sue Ecclesiæ, seu Monasterii, aut loci, vel Prioratus huiusmodi, quos ad hoc elegerit, & simili adstringerint iuramento, facere teneatur. Qui vero in præmissis repertus fuerit deliquisse, prout delicti qualitas exegerit puniatur, nihilominus iis, quæ circa hæc negligenter omissa, vel do-

Electio mitterentur a quibus, & quomodo facienda.